

Зуївська площа

Корисна копалина: нафта, газ природний, конденсат.

Вид, строк користування надрами: геологічне вивчення нафтогазоносних надр, у тому числі дослідно-промислова розробка родовищ, з подальшим видобуванням нафти і газу (промислова розробка родовищ), 20 років.

Місце розташування: Миргородський район Полтавської області, за 15 км на південний захід від м. Гадяч. Найбільш значні населені пункти – Рашівка, Харківці, Березова Лука та інші. Сусідні є Харківцівське, Харківцівське (Сарський длок), Клиньсько-Краснознам'янське, Перевозівське, Середняківське, Скиданівське, Кошевойське та ін. родовища вуглеводнів.

Площа ділянки: 86,05 км².

Геологічна характеристика. Зуївська площа в тектонічному відношенні приурочена до центральної частини Дніпровського грабену і розміщена на південно-східному закінченні протяжної Глинсько-Розбишівської антиклінальної зони. Зуївська структура, розташована в межах південно-західного крила Середняківсько-Харківцівської антикліналі Ділянка відноситься до території з активним соляним тектогенезом. Площа приурочена до Глинсько-Солохівського нафтогазоносного району, щільністю нерозвіданих ресурсів вуглеводнів 30-100 тис.т/км². Північну частину площі займає власне Зуївська структура, а в південно-східній частині знаходиться Рашівська структура. Зуївська структура приурочена до південно-східного схилу Середняківсько-Харківцівської антикліналі. Південний моноклінальний схил від при склепінної частини Харківцівської складки відокремлений повздовжнім порушенням підвидового типу. На південь від цього порушення моноклінальний схил ускладнений малоамплітудними поперечними структурними носами, розкритими на північ. На заході моноклінального схилу – це Свистунківський структурний ніс, на сході – Зуївське підняття. Зуївське підняття у відкладах нижнього карбону є пологим, розкритим на північний схід структурним носом, екранованим за підняттям шарів підкидом. Зуївське підняття у відкладах нижнього карбону (відбивальні горизонти Vв3, Vв22) являє собою пологий, розкритий на північний схід структурний ніс, ускладнений в апікальній частині різнонаправленими майже безамплітудними розривними порушеннями. На сході він обмежений поперечним скидом амплітудою 20 м. Ці порушення фіксуються лише у візейських відкладах, окрім екрануючого підкиду, який розриває осадову товщу до передтріасової поверхні неузгодження. Вище по розрізу Зуївський структурний ніс згладжується, втрачає свої форми і у відкладах середнього карбону переходить в монокліналь. На південному сході площі локалізується Рашівська складка. Вона є крайнім західним елементом Лисівсько-Романівського малого валу субширотного простягання, до якого входять Рашівська, Лисівська, Обухівська, Перевозівська та Рожівська структури. Вони мають вигляд мало амплітудних терас з локальними склепіннями, об'єднані спільними крилами та не ускладнені порушеннями. Розміри склепінної частини Рашівського підняття 2x2,5 км. Ймовірно продуктивні горизонти залягають на глибинах 4700-6300 метрів. Поклади пов'язані з пластово-склепінними, літологічно і тектонічно екранованими пастками. Колекторами служать теригенні утворення переважно пісковики.

Наявна геологічна інформація. На площі робіт і прилягаючих ділянках виконано значний обсяг геолого-геофізичних досліджень, який включає магнітометрію, гравіметрию, електророзвідувальні і сейсморозвідувальні дослідження, а також пошуково-розвідувальне та параметричне буріння. Згідно з магнітометричними дослідженнями в районі робіт встановлено слабозмінне магнітне поле, значення D та якого поступово зменшуються в південно-східному напрямку. За матеріалами електророзвідувальних робіт в межах Зуївської структури відмічається відносно зменшення сумарної провідності (1000 – 1100 Мо), обумовлене припідняттям залягання опорного горизонту (є.п. 50/62). Гравіметрична зйомка масштабу 1:50000 в межах площі робіт була виконана г.п. 234/81. За результатами цих робіт Зуївській структурі відповідає позитивний локальний максимум FDg.

Будову поверхні кристалічного фундаменту в межах досліджуваної площі висвітлено по лініях регіональних профілів КМ3Х Срібне-Покровське, Глинськ-Рашівка, Хорол-Штепівка та інших. По поверхні фундаменту площа робіт приурочена до західної частини Лютенської западини. Фундамент тут розбитий чисельними розривними порушеннями переважно субширотного і субмеридіанального простягання амплітудами 250 м і більше на блоки. Основними дослідженнями по вивченню геологічної будови Зуївської площі являються сейсморозвідувальні дослідження МВХ, МСГТ (с.п. 25/82, 25/90, 25/94) і глибоке буріння. Зуївська структура була виявлена сейсморозвідкою МСГТ в 1994 році сейсмпартією 25/90 по відкладах візейського і серпуховського ярусів нижнього карбону. У 1994 р. її геологічну будову уточнено по візейських та серпухівських відкладах і у візейських утвореннях виявлено неантиклінальні пастки літологічного типу (с.п. 25/94). У 1973 р. в межах Зуївського підняття проведено пошукову свердловину 6 Харківцівської пл., яка зупинена вибоєм у верхньовізейських відкладах нижнього карбону на глибині 5187 м.

23525, 44698, 45850, 46581, 53859, 55890, 64063

Оцінка ресурсів/запасів. У межах ділянки виявлені дві структури Зуївська та Рашівська у візейських відкладах нижнього карбону (C1v2). Ресурси не оцінювалися.

Мінімальна програма робіт. Передбачена примірними угодами про умови користування надрами та визначена у додатку «Програма робіт». Примірні угоди розміщені за посиланням: <http://www.geo.gov.ua/primirni-ugodi-pro-umovi-koristuvannya-nadrami/>

